

Příběh vodních šneků

V jedné řece byla tůňka s bahnitým dnem. Na dně v bahně žila kolonie vodních šneků. Každý den se plazili bahnem a pracně sháněli potravu. Občas nad nimi v proudu přeplavala nějaká ryba, někdy nějaký klacek. Šneci se na ně se zalíbením dívali a snili o tom, že by se jednoho dne také mohli odvážit pustit se do proudu a plavat někam dál. Nikdy se toho ale neodvážili.

Mezi šneci byl jeden mladý zvědavý, jmenoval se **Kubík**. Často se díval nad sebe do proudu a snil o dalekých místech, kterými řeka prý protéká. V některých dnech se mu podařilo zahlédnout přes hladinu i mraky na obloze a jednou večer, když byla hladina neobyčejně klidná, zahlédl dokonce i hvězdy.

Jednoho dne, když byla hladina opět dosti klidná, se vypravil na průzkumnou výpravu na kraj tůňky. Po chvíli lezení objevil větev zapíchnutou do dna. Rozhodl se, že se podívá k hladině. Pomalu začal šplhat vzhůru. Jak se vzdaloval ode dna, proud byl čím dál silnější a Kubíkovi dalo velkou práci udržet se na větvi. S vypětím všech sil se mu podařilo vyšplhat až k hladině a vyhlédnout ven z

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

vody. To byla nádhera. Kolem byly velké stromy, tráva a květy. A ta vůně. Kubíkovi se na hladině moc zalíbilo a moc se mu zachtělo plavat po hladině a kochat se tou nádhrou. Chvíli zkoušel okrajem svého těla, jestli by to šlo. Zdálo se, že to půjde. Tak se rozhodl a pustil se větve.

Proud jej popadl a začal jej unášet. **Chvíli byl nad hladinou a chvíli zase pod ní...** Proud s ním točil, až se mu zamotala hlava. Po chvíli jej proud zanesl do přeje. Najednou bylo vše kolem něj zpěněné a strašně rychlé. Chtěl v proudu plavat, ale vůbec to nešlo. Zničehonic BUM. Proud jej narazil na velký kámen. Nechybělo mnoho a bylo po Kubíkovi. Naštěstí jej proud strhl dále a unášel jej prudce pryč.

Po chvíli se přeje uklidnila a již se dalo plavat snadněji. Po nějakém čase se Kubík naučil, jak má plavat s proudem, jak jej má využívat, aby se mu plavalo snadno a rychle. Druhý den z něj byl již zkušený plavec a bez velké námahy dokázal svoji plavbu řídit tak, aby byl v rychlém proudu nebo zase v pomalém u mělčiny. Rychle se naučil, že v mělčinách na vnitřní straně meandru řeky jsou výborné řasy a tak neměl žádnou nouzi o jídlo.

Postupně proploval různými typy krajin - mezi poli, loukami a jednou připlul dokonce do města. To byla krása. Ty velké a krásné domy, velké parky a všude plno zajímavých dvounohých tvorů.

Na své plavbě potkal několik dalších kolonií vodních šneků. Již z dálky ho viděli, jak plave u hladiny. Mladí šneci na něj s obdivem hleděli, ale staří zkušení šneci jim hned začali říkat, ať je ani nenapadne se také pustit proudem. Vždyť neví, jestli by se jim

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

cestou něco nestalo a jestli by měli dost řas k jídlu. A tak mladí zůstali ve svém bahně a jen obdivně hleděli za Kubíkem, kterého nesl proud dále. Začali si o něm vypravovat. Za několik měsíců již měli **legendu o Božském šnekovi**, který k nim připlaval z bájných míst. Vůbec si neuměli představit, že by stačilo se jen pustit a nechat se proudem unášet.

Kubík za svou plavbu poznal mnoho nádherných míst, naučil se výborně řídit plavbu v proudu a tak na svoji cestu nemusel vynakládat skoro žádnou sílu. Z rozhovorů se šneky, které cestou navštívil, získal velkou moudrost.

Po několika letech plavby doplul až do moře, do kterého řeka ústila. Zde našel kolonii bohatých šneků, neboť na mořském dně bylo mnoho řas. Místní jej mezi sebe přijali jako mudrce. Celé dny vyprávěl mladým šnekům, co všechno na své cestě zažil. Postupně jim předal všechnu moudrost, kterou za život přijal.

Občas si vzpomněl na svoji rodnou kolonii v blátě. Rád by se s nimi jednou potkal, ale věděl, že je od něj vzdálena příliš daleko a že plavat proti proudu nejde.

Jednou přišla na řeku povodeň. Obrovská vlna ničila vše na co přišla a spláchla všechno ze dna s sebou. Zasáhla také Kubíkovu rodnou kolonii. Smetla všechny šneky a vrhla je do proudu. Protože to ale byla povodeň, nedalo se v ní vůbec plavat. Některé šneky vyvrhla vlna daleko na břeh, kde bez vody časem zahynuli. Jiné rozmačkala o skály. Jen několika šnekům se podařilo udržet v divokém proudu vlny a s ním rychle plavali směrem k moři. Někteří se s vlnou dostali až do Kubíkovi nové kolonie. Zde je velmi vřele

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

přijali a vybudovali jim nová místa, kde mohli žít. Protože ale plavali s přívalovou vlnou, o okolí řeky nevěděli skoro nic.

Tento příběh ukazuje, že je lepší odvážit se a plavat s proudem z vlastního rozhodnutí. Pak je plavba po počátečních obtížích snadná a přináší mnoho radosti a poučení. Skoro jistě doplavete až do krásného moře. Když se ale někdo bojí plavat dobrovolně, může se stát, že přijde povodeň a stejně bude přinucen vyplout. S povodní ale již plavba nebude vůbec příjemná, bude hodně bolet a na učení nebude moc času. S velkým štěstím ale přívalovou vlnu přežijete a snad dorazíte také až do moře.

Jan František Bím